۱۳۸۶/۱۰/۲۰

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب: جامع الفصول و فاقد الفضول . ناقص الاول . کاغذ آهاری نخودی بشیرازه پیدی (؟)

مؤلف متن: از رجال اواخر سده ۱۱ ق — محشی: جلد تیماجی دار حیتی (؟)

شارح .... مترجم ....

تاریخ تحریر: ۱۲ رجب ۱۱۴۶ — نوع خط: نستعلیق و نسخ — تعداد سطر: ۱۹

جزء کتب: ادعیه — زبان: فارسی — عدد اوراق: ۱۸۷

طول: ۲۰ — عرض: ۱۲ — شماره عمومی: ۲۶۷۳۶

وقفی / خریداری: خریداری آستان قدس — تاریخ — وقف / خریداری: خرداد ۱۳۷۹

ملاحظات ....

۸/۵×۱۴

که از جانب خداوند ندا می‌کند که آیا توبه کننده هست که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کننده هست که گناهان
او را بیامرزم آیا حاجتمندی هست که حاجت او را برآورم آیا طلب کننده خیر بیا بسوی ما و ای طلب کننده
شر دست کوتاه کن پس پیوسته ملک از جانب رب اعلی ندا می‌کند تا طلوع صبح پس بر می‌گردد
بمحل خود از ملکوت آسمان و بسند حسن کالصحیح از حضرت صادق علیه السلام مرویست که خدا را در بهشت
در هر روز جمعه کرامتی هست به بندگان مؤمن چون روز جمعه می‌شود حق تعالی ملکی می‌فرستد
بسوی بنده مؤمن خود با دو حله چون بدر بهشت او میرسد می‌گوید که رخصت بطلبید از مؤمن که او
داخل شوم و چون خدمه بنزد مؤمن می‌آیند و رخصت می‌طلبند ملک بنزد مؤمن می‌آید و دو حله از جانب
پروردگار می‌آورد مؤمن یکی را بر کمر می‌بندد و دیگری بر دوش می‌افکند و بجانب محل مناجات الهی
روان میشود و بر هر چیز که می‌گذرد نور طلعت پروردگار را از او روشن می‌کند چون بموعد مناجات می‌رسند
و انوار عظمت ذو الجلال بر ایشان می‌تابد همگی بسجده می‌افتند پس ندا از جانب حق تعالی با ایشان می‌رسد
که سر بر دارید که امروز روز عبادت و سجده کردن نیست مشقت و تعب را از شما برداشته‌ام پس
مؤمنان می‌گویند که پروردگارا چه چیز بهتری باشد از آنچه بما عطا کرده بهشت را با این نعمتهای فراوان
و رحمتهای بی پایان بما کرامت کرده حق تعالی ندا کند ایشان را که نعمتهای شما را هفتاد برابر مضاعف
گردانیدم پس مؤمن در هر روز جمعه بر می‌گردد با هفتاد برابر آنچه پیشتر داشت اینست تفسیر آیه کریمه وَلَدَیْنَا
مَزِیدٌ یعنی نزد ماست زیادتی که انتها و رحمتها و روز مزید روز جمعه است و شبش بسیار نورانیست
و روزش بسیار روشن پس بسیار بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
و بسیار صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله و از حضرت رسالت صلی الله علیه و آله منقولست که روز جمعه بزرگترین [؟]
... ست و بزرگترست نزد خدا از عید اضحی و عید فطر و در آن پنج خصلت است
حضرت باری تعالی آدم را در آن روز خلق کرده است دویم آنکه آدم در آن روز به زمین [؟]
آنکه آدم علیه السلام .. در آن روز از دنیا رفته چهارم آنکه در روز جمعه ساعتی هست که هر بنده که .. ساعت

حاجت

در روز جمعه و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که زنان را نیز رخصت
بوی خوش و زینت کردن در روز جمعه و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که از جمعه تا جمعه دیگر پانصد رکعت نماز بکند هر حاجت که از خدا بطلبد روا گردد
مگر آنکه حاجت حرامی باشد و از ابن عباس و دیگران روایت کرده اند که دحیه کلبی
در روز جمعه از شام آمد و آذوقه آورد و در احجار الزیت فرود آمد و طبل زد که مردم
را خبر کند که آمده است و مردم در آنوقت در مسجد بودند و حضرت رسول صلی الله علیه
مشغول خطبه و نماز جمعه بود پس مردم همه متفرق شدند و بجانب او دویدند مگر حضرت
امیر المؤمنین و حسن و حسین و فاطمه صلوات الله علیهم و سلمان و ابوذر و مقداد و صهیب و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله را بر منبر گذاشتند پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که خدا نظر
کرد در روز جمعه بسوی مسجد من اگر نه این گروه بودند که در مسجد من نشسته بودند هر
آینه آتش میگرفت بر جمیع مدینه و مانند قوم لوط سنگ عذاب بر ایشان میبارید
و شهید ثانی رحمه الله علیه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که
سخن گوید در روز جمعه در حالتی که امام خطبه خواند مانند خریست که کتابی چند بر آن
بار کرده باشند و بروایت دیگر فرمود که خدا و ملائکه صلوات میفرستند
بر آنها که عمامه بر سر می بندند در روز جمعه و فرمود که چون روز جمعه میشود بر هر دری
از درهای مسجد ملکی چند می نشینند و مینویسند مردم را که بنماز جمعه می آیند بترتیب و
چون پیشنماز بر منبر آمد صحیفها را می پیچند و می آیند و خطبه را می شنوند و
در حدیث دیگر فرمود که هر که در روز جمعه غسل کند و بامداد متوجه مسجد گردد و
پیاده بمسجد رود و نزدیک پیش نماز جا بگیرد و گوش دهد آنچه او می گوید و بشنود

و سخن لغو نگوید بعد و هر کاری که برادر آرد یکسال عبادت برای او نوشته شود که روزها روزه دارد و شبها بعبادت باشند ٥٥٥

بانجا ختم کردم این کتاب جامع الفصول و فاقد الفضول را در بیست دوم شهر جمدی الاول سنه هزار و نود و نه هجری با وفور اشغال و هجوم اهوال بتوفیق کریم متعال در قلیلی از ایام بحسن اختتام یافت ملتمس از عاملان و ناظران آنکه این غریق بحر خطا را در حال حیوت و بعد از وفات بدعای مغفرت و عفو از سیئات و رفع درجات دستگیری نمایند و بر خطا و نسیان مؤاخذه ننمایند والحمد لله اولا و آخرا والصلوة علی خیر المرسلین و فخر النبیین محمد و عترته الاقدسین الاطهرین و لعنة الله علی اعدائهم اجمعین

قد تم هذه الرسالة الشریفة بعون الله الخالق الخلیقة فی یوم الاثنی عشر من شهر رجب المرجب سادس و اربعون و مائة

بعد الالف من الهجرة النبویة ...

والصلاة والسلام علی محمد وآله اجمعین

ولعنة الله علی اعدائهم ...